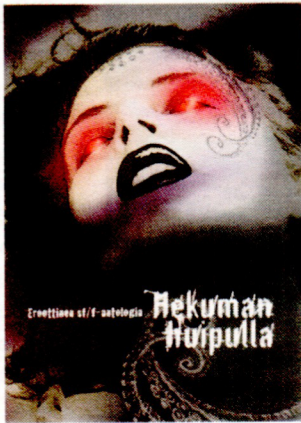

Retroarvostelu: Spekulatiivista kiimaa

**Hekuman huipulla -
eroottinen s/f-antologia.
toim. Pasi Karppanen
Suomen Tieteiskirjoittajat
ry. & Turun yliopiston
Tieteiskulttuurikabinetti ry.
2008**

Suomen Tieteiskirjoittajien ja Turun yliopiston Tieteiskulttuurikabinetin *Hekuman huipulla* -antologia on kokoelma eroottista fantasiaa ja scifiä. Teos sisältää kymmenen novellia vuonna 2006 pidetystä Hekuma-kirjoituskilpailusta sekä yhden muun novellin.

Teksteissä on selvästi panostettu laatuun ja pyritty hakemaan genererajoitusten kautta jotakin uutta aiheesta. Tavoitteessa on myös onnistuttu. Novellien seksi vaihtelee paljon, mukana on kaikkea hellyydestä hyväksikäyttöön ja ihmisistä alieneihin. Niiden erotiikka on pikemminkin kiinnostavaa kuin kiihottavaa. Hiukan turhan monessa novellissa on käytetty samaa kikkaa käänteenä, mutta onneksi riittävän eri yhteyksissä.

Kovatasoisesta joukosta muutama teksti nousee selvästi muiden yläpuolelle. Erityisesti **Heikki Nevalan** kekseliäs, lyhyt ja inha satukatkelma onnistui säväyttämään, mutta myös **Harri Erkin** "Resonanssi", kuvaus rakastelusta äänen kanssa, ja **Jukka Laajarinteen** panopticon-tarina "Yövärtio", ovat erittäin toimivia.

"Mä haukoin henkeeni, oliko tää jotain vitun pilaa? Oliko ne jotenkin huomannu kameran, ja nyt oli menossa joku megaluokan kusetus? Tää oli jotain sellaista mitä kenenkään ei ollut tarkoitus nähdä. Tää oli jotain, jotain... Mun suu oli kuiva ku beduiinin tennari."

Itse kilpailun voittaja, **Mari Saarion** "Saateenkaari 2256", on sarja välähdyksiä, joista osa on hyvin omaperäisiä ja hienoja, osa tylsiä ja todella ennalta-arvattavia. Veikkaan tosin, että se, mitkä kuuluvat kumpaankin ryhmään, vaihtelevat rajusti lukijan omien mieltymysten mukaan. Minuun niistä tehoisi parhaiten Oranssi, kuvaus ihmisistä, jotka vaihtavat kehonsa palasia partnereidensa kanssa.

Myös kilpailun ulkopuolelta kirjaan otettu **Tuomas Salorannan** "Peniskuiskaajat" ansaitsee ehdottomasti paikkansa. Se on absurdi tarina ugrilaisesta matriarkaattista, jonka miehet kuohitaan ja jonka naiset lisääntyvät hokuttelemalla meressä uiskentelevia peniksiä luokseen. Ainoa pettymys oli **Marko Laihisen** "Pahuuden pisarat", sekin vain siksi, että ei tunnu hyödyntävän hienon ideansa (paluu transhumanismista lihaan) koko potentiaalia.

Hekuman huipulla tuo vahvasti mieleen toisen vastaavan tyyppisen kirjan, ruotsalaisen Vertigo-kustantamon novellikokoelman *Perversioner* (2003). Molemmissa on lähdetty kirjoittamaan laadukasta erotiikkaa oudoista aiheista, mahdollisimman hyvin. Ja luotu jotakin, joka kertoo paljon seksuaalisuuden monimuotoisuudesta ja jota on mahdollista pohtia niin tarinoina kuin vertauskuvinakin.

Aivan muilla kuin kirjallisilla ansioillaan menestyvien seksiä käsittelevien teosten seassa tällainen omaperäisyys on harvinaisen, ja arvokas, asia.

J. TUOMAS HARVIAINEN